

อัศววัฒน์ โอสธานุเคราะห์ (๒๕๔๕) ในหลวงของเรา
(กรุงเทพฯ : ดอกหญ้ากรู๊ป , ๒๕๔๕) pp. 183-200.

ในหลวงของเรา

บทพระราชทานสัมภาษณ์พิเศษ

สมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าหญิงสิริธรเทพรัตนสุภา

สัมภาษณ์ ๑๔ ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่และผู้ใกล้ชิดเมืองพระยุดลบาท

อัศววัฒน์ โอสธานุเคราะห์

๙๒๒๖๖๓๘๗๓

๒๕ ๒๕๕๕

ในหลวงของเรา

ผู้ประพันธ์ อัครวัฒน์ โอสถานุเคราะห์
 ออกแบบปก จีรัชย์ สืบคิด
 จัดรูปเล่ม สุกัญญา บุญทัน
 เจ้าของลิขสิทธิ์ อัครวัฒน์ โอสถานุเคราะห์

โดยได้รับอนุญาตจัดพิมพ์จากเจ้าของลิขสิทธิ์ถูกต้องตามกฎหมาย
 สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

อัครวัฒน์ โอสถานุเคราะห์.
 ในหลวงของเรา.--พิมพ์ครั้งที่ ๓.-- กรุงเทพฯ : ดอกหญ้ากรุ๊ป,
 ๒๑๖ หน้า.
 1. ชีวิตประวัติบุคคล I. ชื่อเรื่อง.
 923.1593
 ISBN 974-689-177-4

พิมพ์ครั้งที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๕ จำนวน ๓,๐๐๐ เล่ม

ตัวเนีนการผลิต : ดอกหญ้ากรุ๊ป

จัดจำหน่ายโดย : เพื่อนที่มีคุณค่า
 โทร. 0-2410-3175, 0-2410-3839

ราคา ๑๐๐ บาท

๑๑
 ๑๖๗๑๒/๑
 ๘.๑

๒ ในหลวงของเรา

สำนักพิมพ์ดอกหญ้ากรุ๊ป

42/12 เถ 15 ชั้น 2 ถนนเพชรบุรี แขวงถนนเพชรบุรี สาทรเขต กรุงเทพฯ 10400
 โทรศัพท์ 02-652-2764 โทรสาร 02-251-1660

วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๕

เรื่อง : ขออนุญาตจัดพิมพ์หนังสือ "ในหลวงของเรา" (เนื่องในวโรกาสเฉลิมพระเกียรติ
 พระชนมายุครบ ๗๕ พรรษา ในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๕)

กราบเรียน : คุณอัครวัฒน์ โอสถานุเคราะห์ ที่นับถือ

เนื่องในวโรกาสมีมงคลเฉลิมพระชนมายุครบ ๗๕ พรรษา ในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๕
 ดิฉันมีความตั้งใจจะจัดพิมพ์หนังสือ "ในหลวงของเรา" เผยแพร่ ซึ่งท่านได้เคยจัดทำ
 หนังสือเล่มนี้ เป็นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๙ โดยสัมภาษณ์บรรดาข้าราชการชั้นผู้ใหญ่และ
 ผู้ใกล้ชิดเมืองยุคลบาท พร้อมได้นำรายได้ทั้งหมดโดยไม่หักค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น จำนวน
 ๕๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าแสนบาท) สมทบทุนมูลนิธิสายใจไทยแล้วนั้น

ดิฉันมีความปรารถนาที่จะให้หนังสือ "ในหลวงของเรา" ได้เผยแพร่ขจรขยาย
 กว้างขวางยิ่ง ๆ ขึ้นต่อไป โดยขออนุญาตจัดพิมพ์ทั้งหมดจำนวน ๓,๐๐๐ เล่มและขอมอบ
 เป็นธรรมบรรณาการแต่ท่านทั้งหมดจำนวน ๓๐๐ เล่ม ทั้งนี้เพื่อบรรดาท่านผู้อ่านจะ
 ได้มีโอกาสทราบถึงพระราชกรณียกิจและพระเมตตาที่พระองค์ทรงพระกรุณาต่อประชาชน
 ชาวไทย รวมทั้งเป็นการเฉลิมพระเกียรติแห่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
 ของปวงชนชาวไทยทุกคน จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

นิดา ตันติพิณจงศ์

(นิดา ตันติพิณจงศ์)

ผู้ดำเนินการ

ในหลวงของเรา ๓

คำนำผู้เขียน

หนังสือ “ในหลวงของเรา” เล่มนี้ รวบรวมได้เพียงเศษละออง
ฐิติพระบาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวผู้ทรงมีคุณอนันต์ต่อ
พสกนิกร พระบารมีมากล้นรำพันเกินกว่าสามัญมมนุษย์จะสามารถ
รวบรวมพระมหากรุณาธิคุณได้หมดสิ้น นับเป็นที่น่ายินดีที่สำนักพิมพ์
ดอกหญ้า ๒๕๔๕ ได้ขออนุญาตผมจัดพิมพ์ เนื่องในวโรกาสเฉลิม
พระเกียรติพระชนมายุครบ ๗๕ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๔๕ นี้

ความสำเร็จทั้งหมดของหนังสือเล่มนี้เกิดจากกำลังใจที่ผม
ได้รับจากหลวงพ่อบัณฑิตนันทะ อุปัชฌาย์ของผมในปีพ.ศ. ๒๕๑๒
ศาสตราจารย์ประภาศน์ อวยชัย อาจารย์ของผมที่จุฬา ในปีพ.ศ. ๒๕๐๘
และบิดามารดาคือคุณศิริวัฒน์-สมทรง โอสถานุเคราะห์

ความดีและผลบุญกุศลทั้งหมดผมขอกราบทูลเกล้าถวาย
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา
ในปีนี้อย่าง

อัศววัฒน์ โอสถานุเคราะห์

ที่ นร ๐๔๑๑/สร.๖/๒๖

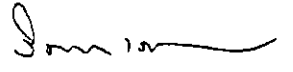
สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔

เรื่อง ขอบคุณ
เรียน นายอัศววัฒน์ โอสถานุเคราะห์

ตามที่ท่านได้กรุณามอบหนังสือ “ธรรมสมเด็จพระเจ้า” “ธรรมศาสตร์อาจารย์
สัญญา ธรรมศักดิ์” และ “การเก็บความโกรธใส่ยุ่งฉาง” ของท่านพุทธทาสภิกขุ
จำนวน ๒๗๐ เล่ม สำหรับมอบคณะรัฐมนตรี นั้น ผมได้ดำเนินการนำกราบเรียน
นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีทุกท่าน ในการประชุมคณะรัฐมนตรี
ในวันอังคารที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิชณู เครืองาม)
รองนายกรัฐมนตรี

เลขานุการ
โทร. ๐-๒๒๒๕๑-๐๐๓๐
โทรสาร ๐-๒๒๕๒-๒๒๗๘

ดร.วิชณู เครืองาม รับมอบหนังสือธรรมบรรณาการ ธรรมสมเด็จพระเจ้า, ธรรมศาสตร์อาจารย์สัญญา
ธรรมศักดิ์ เพื่อมอบให้นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีทุกท่าน

สารบัญ

หนังสือ “ในหลวงของเรา”

สัมภาษณ์โดย

อัครวัฒน์ โอสถานุเคราะห์

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกับพระพุทธศาสนา สมเด็จพระญาณสังวร.....	๓๑
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกับพระราชกรณียกิจ ด้านองคมนตรี ศาสตราจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์.....	๔๑
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกับพระราชกรณียกิจ การกฎหมาย, เด็กและเยาวชน ศาสตราจารย์ประภาศน์ อวยชัย.....	๕๗
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกับพระราชกรณียกิจ ด้านการเกษตร คุณปรีดา กรรณสูต.....	๖๙
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกับพระราชกรณียกิจ ด้านฝนหลวง ม.ร.ว.เทพฤทธิ์ เทวกุล.....	๘๑

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว กับ ราชการด้านพระราชกุศล ม.ร.ว.สุประภาดา เกษมสันต์.....	๙๗
เจ้าชายเสด็จสู่แผ่นดินของพระองค์ ท่านผู้หญิงพั่ว อนุรักษ์ราชมณเฑียร.....	๑๐๗
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว กับพระราชกรณียกิจ ด้านโครงการส่วนพระองค์ด้านการเกษตรใน พระราชวังสวนจิตร คุณแก้วขวัญ วัชโรทัย.....	๑๑๗
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกับพระราชกรณียกิจ ด้านการปฏิรูปที่ดิน และการช่วยเหลือชาวนาชาวไร่ ดร.ประกอบ หุตะสิงห์.....	๑๒๕
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในทัศนะของอดีต สมุหราชองครักษ์ พล.ร.อ.ม.จ.กาฬวรรณดิศ ดิศกุล ร.น.....	๑๔๓
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว กับ เพลงพระราชนิพนธ์ ม.จ.จักรพันธ์เพ็ญศิริ จักรพันธ์.....	๑๕๕
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในทัศนะของอดีต นางสนองพระโอษฐ์ ท่านผู้หญิงม.ล.มณีรัตน์ บุนนาค.....	๑๖๓

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในทัศนะของอดีต นายสารถีเอก รถยนต์พระที่นั่ง คุณหญิง อินทรสุด.....	๑๗๗
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกับพระราชกรณียกิจ ด้านลูกเสือชาวบ้าน พล.ต.ต.เจริญฤทธิ์ จารัสโรมรัน.....	๑๘๓
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในทัศนะคติของราชเลขาธิการ ม.ล.ทวีสันต์ ลดาวัลย์.....	๒๐๑

หนังสือในหลวงของเรา

ศาสตราจารย์ประภาคนิ อวยชัย ประธานอำนวยการแถลงข่าวหนังสือในหลวงของเรา
เพื่อการกุศลโดยไม่หักค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้นสมทบทุนมูลนิธิสลายใจไทย จำนวน ๕๐๐,๐๐๐
บาท ที่โรงแรมนิวอิมพีเรียล วันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๐

เฝ้าชมพระบารมี คุณหน่วงได้รับพระราชดำรัสให้
ซัซซ้า ๆ ไซ้ใหม่ครับ”

คุณหน่วง “ใช่ครับ เพราะมีคนทูลเกล้า ฯ ถวายของ ก็ต้องหยุด
ให้ประชาชนได้ทูลเกล้า ฯ ถวายของ”

ผู้สัมภาษณ์ “เวลาที่คุณหน่วงขั้บรถยนต์พระที่นั่ง พระองค์ทรงมี
พระราชดำรัสอย่างไรบ้างครับ”

คุณหน่วง “ก็ไม่ได้รับสิ่งอะไร นอกจากทรงแนะนำถึงเรื่อง
การขั้บรถยนต์ การแก้รถว่าควรจะทำอย่างไร ทรง
แนะนำถึงการใช้รถนั่นเอง พระองค์ทรงพระเมตตา
ต่อผมและครอบครัวผมมาก ทรงให้การศึกษาแก่บุตร
ผม ซึ่งขณะนั้นบุตรชายของผมก็เป็นข้าหลวงอยู่ในวัง
สวนจิตรลดา เดียวนี้ผมเกษียณแล้ว แต่ยังเป็นที
ปรึกษาของกองพาหนะ สำนักพระราชวังอยู่ ทรง
พระราชทานนาฬิกาข้อมือโอเมก้าให้ผมเรือนหนึ่ง มี
พระปรมาภิไธยย่อ “ภ.อ. และ “ส.ก.” ที่หน้าปัทม์
ด้วย ตอนสมัยที่ตามเสด็จที่สวิสเซอร์แลนด์ส่วน
เหรียญพระราชทานนั้น ได้ตราจุลจอมเกล้าสมัยเมื่อ
ผมเป็นข้าราชการชั้นโท ก็ประมาณ ๒๐ กว่าปีมาแล้ว”

ผู้สัมภาษณ์ “ขอบคุณครับ”

คุณหน่วง “ครับ สวัสดีครับ”

พระราชบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว กับพระราชกรณียกิจ ด้านลูกเสือชาวบ้าน

สัมภาษณ์

พล.ต.ต.เจริญฤทธิ์ จรรย์สโรมรัน

รองผู้บัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พลตำรวจตรีเจริญฤทธิ์ จำรัสโรมรัน

เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๑๙ เวลา ๙.๐๐ น. ข้าพเจ้าได้มีโอกาสเข้าพบและสัมภาษณ์ พล.ต.ต.เจริญฤทธิ์ฯ รองผู้บัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน เมื่อเรียนถามถึงงานที่ได้มีโอกาสถวายการอารักขา ท่านเสธ.ฯ ได้กรุณาเล่าให้ฟังว่า

“ผมได้มีโอกาสใกล้ชิดเบื้องพระยุคลบาท ด้วยการเป็นผู้นักบวชการตำรวจทางหลวงโดยการเสด็จไปแปรพระราชฐานไปจังหวัดต่าง ๆ และเสด็จไปเยี่ยมประชาชนในจังหวัดต่าง ๆ โดยทางรถยนต์บ้าง และโดยทางต่าง ๆ บ้าง ผมก็ได้มีโอกาสตามเสด็จพระองค์ท่าน โดยตลอด ตอนสุดท้ายที่ได้รับใช้ใกล้ชิดพระองค์ท่าน ก็ในฐานะผู้รับผิดชอบโครงการฝึกอบรมลูกเสือชาวบ้าน ซึ่งตอนนั้นผมเป็นผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน พระองค์ท่านได้เสด็จไปทอดพระเนตรลูกเสือชาวบ้านเมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๑๕ และหลังจากนั้นก็โปรดเกล้าฯ ให้ผมร่วมกับ พล.ต.ต.สมควร ทริกุล จัดดำเนินการเกี่ยวกับกิจการลูกเสือชาวบ้าน ในฐานะที่คุณสมควรได้เป็นผู้เริ่มคิด ผมก็ได้บุกเบิกกิจการนี้เพื่อให้เป็นไปตามพระบรมราโชบายให้เผยแพร่ไปทั่วประเทศ”

สัมภาษณ์

พลตำรวจตรีเจริญฤทธิ์ จำรัสโรมรัน

รองผู้บัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

๙ พฤศจิกายน ๒๕๑๙

ผู้สัมภาษณ์ “ผมขอกราบเรียนถามท่านถึงว่าท่านได้มีโอกาสมาอยู่ใกล้ชิดเบื้องพระยุคลบาทมากี่ปีแล้วครับ”

พล.ต.ต.เจริญฤทธิ์ “ก็เป็นตำรวจราชสำนักเวรประจำเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปี”

ผู้สัมภาษณ์ “ท่านจะพอกฎมาแล้วได้ไหมครับว่า ครั้งแรกที่มีโอกาสเข้าเฝ้าเป็นการเข้าเฝ้าส่วนพระองค์หรือว่าเป็นการส่วนรวมครับ”

พล.ต.ต.เจริญฤทธิ์ “เป็นการเข้าเฝ้าตามหน้าที่ในฐานะที่เป็นตำรวจราชสำนักก็จำเป็นต้องถวายรายงานท่านตั้งแต่ผมมียศเป็นพันตำรวจโทก็ได้มีโอกาสถวายรายงาน ได้ทรงรู้จักผมเป็นครั้งแรก และจากนั้นมาก็ได้ปฏิบัติหน้าที่ตำรวจราชสำนักเวร ซึ่งในสมัยนั้นไม่มีที่ท่าน ผมก็เป็นคนหนึ่งในจำนวนนั้น ซึ่งเป็นนายตำรวจเจ้าสำนักเวรชุดเริ่มต้น ซึ่งในปัจจุบันมีหลายร้อยคน”

ผู้สัมภาษณ์ “ท่านพอจะกรุณาเอ่ยนามนายตำรวจรุ่นเดียวกับท่านบ้างไหมครับ ?”

พล.ต.ต.เจริญฤทธิ์ “ในสมัยนั้นก็มีพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ แล้วก็ พล.ต.อ.พิชัย กุลละวณิชย์ และขณะที่ยังอยู่กับผมก็มี พล.ต.ต.โชติพัฒน์ บุนนาค ซึ่งเป็นผู้ช่วยเรตำรวจ”

ผู้สัมภาษณ์ “กระผมอยากขอความกรุณาให้ท่านเล่าถึงในช่วงเวลา ๒๐ ปีที่แล้วนับตั้งแต่ได้เป็นนายตำรวจถวายการอารักขาและต่อไปได้มีโอกาสรับใช้เบื้องพระยุคลบาทครับ”

พล.ต.ต.เจริญฤทธิ์ “ต่อมาผมได้มีโอกาสใกล้ชิดเบื้องพระยุคลบาท ด้วยการเป็นผู้บังคับการตำรวจทางหลวง โดยการเสด็จไปแปรพระราชฐานไปที่จังหวัดต่าง ๆ และเสด็จไปเยี่ยมประชาชนในจังหวัดต่าง ๆ โดยทางรถยนต์

บ้าง และโดยทางต่าง ๆ บ้าง ผมก็ได้มีโอกาสตามเสด็จพระองค์ท่านโดยตลอด ตอนสุดท้ายที่ได้รับใช้ใกล้ชิดพระองค์ท่านก็ในฐานะผู้รับผิดชอบโครงการฝึกอบรมลูกเสือชาวบ้าน ซึ่งตอนนั้นผมเป็นผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน พระองค์ท่านได้เสด็จไปทอดพระเนตรลูกเสือชาวบ้านเมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๑๕ และหลังจากนั้นก็ได้โปรดเกล้าฯ ให้ผมร่วมกับพล.ต.ต.สมควร หริกกุล จัดดำเนินการเกี่ยวกับกิจการลูกเสือชาวบ้าน ในฐานะที่คุณสมควรได้เป็นผู้เริ่มคิดผมก็ได้บุกเบิกกิจการนี้เพื่อให้เป็นไปตามพระบรมราโชบาย ให้เผยแพร่ไปทั่วประเทศ”

ผู้สัมภาษณ์ “ท่านได้มีโอกาสติดตามตอนแปรพระราชฐาน มีเหตุการณ์อะไรที่น่าประทับใจและที่น่าจะเล่าให้ฟังบ้างไหมครับ”

พล.ต.ต.เจริญฤทธิ์ “สิ่งที่น่าประทับใจในขณะที่ผมตามเสด็จในฐานะที่เป็นผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ได้เสด็จติดตามพระองค์ท่านในการไปเยี่ยมประชาชนชาวไทยภูเขา สิ่งที่ผมประทับใจอยู่ตอนหนึ่งที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ไปเยี่ยมโฉมหน้าชาวเขาเผ่าแม้วและโฉมหน้าชาวเขาเผ่าเย้า ตัวหัวหน้าชาวเขาเผ่าเย้าได้ทูลถามเรื่องหมู่ที่พระราชทานไปนั้นว่า เวลานี้เป็น

โรค แพทย์หลวงและสัตวแพทย์ที่ไปนั้นให้
การรักษาต่าง ๆ ก็ไม่หาย ในหลวงเสด็จไปทอด
พระเนตรว่าหมูเป็นอะไร ก็ปรากฏว่าหมูเป็นโรค
เรื้อน ผอมมาก ท่านก็รับสั่งต่อหัวหน้าชาวบ้าน
มีน้ำมันเครื่องรถจักรยานยนต์ที่ไม่ใช้แล้วมีบ้าง
ไหม ก็ตอบว่ามี ก็บอกให้หาผ้าขี้ริ้วมา ในหลวง
ท่านก็ทรงแนะนำด้วยพระองค์ท่านเองโดยที่ทรง
เอาผ้าขี้ริ้วจุ่มในน้ำยาน้ำมันเครื่องรถจักรยานยนต์
แล้วก็อธิบายให้ฟังว่า ให้เอาน้ำมันเครื่องนั้นเอะลูที่
ที่เป็นโรคเรื้อนวันเว้นวัน ๑๐ ครั้ง หมูนั้นจะ
หายโรคโดยที่ท่านไม่ได้ทำ แต่ให้ชาวบ้านเห็นเอง
แล้วผมก็เอาน้ำมันแอลกอฮอล์เป็นชั้นให้ท่านล้าง
พระหัตถ์ ท่านไม่ล้างพระหัตถ์ต่อหน้าชาวเขา
ท่านเดินเสด็จทอดพระเนตรไปไกล แล้วท่านก็
ค่อย ๆ ล้างพระหัตถ์ และเห็นว่าท่านมิได้ทรง
รังเกียจอะไรเลยในเรื่องของความสกปรก แล้วหลัง
จากนั้นปีหนึ่งท่านก็เสด็จไปทรงเยี่ยมหัวหน้าชาว
เขาเผ่านี้อีก คราวนี้หัวหน้าชาวเขาเผ่าเฝ้านี้จึง
พระหัตถ์ท่าน หมูตัวนั้นซึ่งบัดนี้มีลูกหลายคอก
และจะยังมีลูกอีกแล้ว บอกว่ายาพ่อหลวงนี้ดีแท้
เวลานี้ได้ลูกหลานเยอะแยะ เรื่องหมูนี้เป็นสิ่งที่ผม
ประทับใจมาก พระองค์ทรงแก้ปัญหาทรงเป็น
สัตวแพทย์เอง ยามบางอย่างของแพทย์เองก็รักษา
ไม่ได้ โดยเฉพาะโรคเรื้อน”

ผู้สัมภาษณ์

“แล้วเรื่องนี้ก็ไม่มีใครรู้ นะครับ นอกจากผู้ใกล้ชิด
และชาวเขา คือกระผมอยากจะได้ข้อคิดเห็นจากท่าน
เป็นแบบส่วนตัวนะครับ มากกว่าเป็นข้าราชการ
อย่างหนังสือพิมพ์เขา เพราะหนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือ
ชื่อ “ในหลวงของเรา” แสดงถึงพระองค์ท่านทรง
ใกล้ชิดกับประชาชน พอจะมีเหตุการณ์หนึ่งไหมครับ
ก่อนจะมาทำงานด้านลูกเสือชาวบ้านเท่าที่จำได้”

พล.ต.ต.เจริญฤทธิ์

“ก็มีเรื่องเกี่ยวกับลูกเสือชาวบ้านเสด็จประทับ
ครั้งแรก การฝึกอบรมลูกเสือชาวบ้าน พร้อมกับ
ตำรวจตระเวนชายแดนเขต ๔ จังหวัดอุดรธานี
ท่านได้ทอดพระเนตรกิจการลูกเสือชาวบ้านที่แสดง
ถวาย ก็หลังจากที่พระราชดำเนินทอดพระเนตร วิธี
การฝึกอบรมขั้นตอนต่าง ๆ ที่เราจัดแสดงถวาย
พระองค์ท่านทรงรับสั่งว่า กิจการลูกเสือชาวบ้านจะยัง
ประโยชน์ให้กับประเทศชาติ เพราะเวลานี้คนไทยกำลัง
แตกแยกกัน กำลังจะจับอาวุธมาประหัตประหาร
กันเอง ทำอย่างไรจะให้เลิกความคิดที่ใช้มาตรการ
รุนแรงต่อกัน เลิกความคิดที่จะประหัตประหารกัน
และให้คนที่คิดผิด หลงผิด กลับใจ เพราะบ้านเมือง
เราที่เจริญมา ไม่ได้เจริญมาด้วยความแตกแยก
ฆ่าฟันทำลายกัน ปู่ย่าตายายของเราได้ร่วมมือกัน
สามัคคีกัน ให้รักกัน สละเลือดเนื้อและชีวิตเพื่อสร้าง
บ้านเมือง จะทำอะไรจึงจะทำให้คนไทยสมัครสมาน

สามัคคีกันได้เหมือนเดิม อันนี้ท่านจะเห็นว่ากิจการ
ลูกเสือเป็นประโยชน์อย่างยิ่งใหญ่ จะทำให้คนไทย
เล็กเป็นศัตรูกัน เลิกความคิดที่จะใช้อาวุธประหัต
ประหารกัน และไม่ทำตัวเองเป็นตัวแทนของคน
ต่างด้าวหัวต่างแดนที่จะทำลายประเทศชาติ พระองค์
ท่านก็รับให้ได้ฝึกอบรมลูกเสือชาวบ้านให้ได้สักจำนวน
หนึ่งประมาณห้าล้านคน ก็คิดว่าเมืองไทยจะสงบ
ภายในปี ๒๕๒๐ เรากะไว้ว่าจะมีลูกเสือชาวบ้านครบ
หนึ่งล้านคน แต่บังเอิญการฝึกอบรมลูกเสือชาวบ้าน
ของเราที่ ประชาชนทุกชั้น ทุกเพศ ทุกวัย ทุกฐานะ
ได้ให้ความสนับสนุนในกิจการลูกเสือชาวบ้านเป็น
อย่างมาก ทำให้การอบรมลูกเสือชาวบ้านครบจำนวน
หนึ่งล้าน ก่อนที่เรากำหนดไว้เป็นเวลาหนึ่งปีสี่เดือน
ตั้งนั้นที่เรากำหนดไว้ว่า จะได้ครบหนึ่งล้านภายใน
ปี ๒๕๒๐ แต่เราสามารถจะทำให้ได้ถึงสองล้าน
ภายในปี ๒๕๒๐ จากสถิติที่เรารวบรวมไว้ในเวลานี้
ความต้องการของประชาชนทั่วทั้งประเทศ พร้อมกับ
ขีดความสามารถของวิทยากร เดือนหนึ่งเรา
สามารถฝึกอบรมได้ประมาณแปดหมื่นถึงแปดหมื่น
ห้าพันคน”

ผู้สัมภาษณ์ “รวมในกรุงเทพฯ ฯ หรือรวมทั้งประเทศครับ”

พล.ต.ต.เจริญฤทธิ์ “ทั้งประเทศ”

ผู้สัมภาษณ์ “แล้วเฉลี่ยในกรุงเทพฯ ฯ ขณะนี้ประมาณเท่าไรครับ”

พล.ต.ต.เจริญฤทธิ์ “ในกรุงเทพฯ ฯ เวลานี้มีลูกเสือชาวบ้านประมาณ
สองหมื่นห้าพันคน ตอนนี้อยู่ที่ฝึกอบรมไว้ได้ประมาณ
หกสิบล้านกว่าคน และยังดำเนินการฝึกโดยตลอด”

ผู้สัมภาษณ์ “งบประมาณของลูกเสือชาวบ้านนี้ ไม่ใช่งบประมาณ
ของราชการใช่ไหมครับ”

พล.ต.ต.เจริญฤทธิ์ “อย่างนี้ครับ ความเห็นที่เห็น้อยต่าง ๆ สำหรับ
ตัวผมไม่คำนึงถึง รู้สึกว่าสิ่งที่เราช่วยกันสร้างมากกว่า
๕ ปี จะก่อให้เกิดความสงบสุข เกิดการรวมตัวของ
ประชาชน เราจะสร้างให้พลังของความรัก ความ
สามัคคีเลิกความคิดที่จะเป็นศัตรูกันได้ อันนี้ก็เป็นที่
ความปิติ ความเห็นที่เห็น้อยอะไรก็หายไป เพราะ
เท่าที่ทำมาก็รู้สึกว่าได้ผลมาก ที่ผมอยากจะเรียนก็
คือว่า นับตั้งแต่มีการฝึกอบรมจากคนชุดแรก ๑๒๕
คน จนถึงปัจจุบัน ๓,๐๐๐ กว่าล้านแล้ว มีสมาชิก
หนึ่งล้านหนึ่ง หมื่นคนเศษ เราไม่ได้ใช้เงินงบประมาณ
ของทางราชการแม้แต่บาทเดียว เงินทุกบาท
ที่ใช้หนี้ไม่ใช่ภาษีอากรของประชาชน เป็นการร่วมมือ
ของประชาชนส่วนใหญ่ ที่ได้สมัครใจเข้ามาทำการรับ
การอบรมนำเอาข้าวของเงินทองเครื่องมือเครื่องใช้
เครื่องอุปโภคบริโภคที่ใช้ในกิจการของลูกเสือชาวบ้าน

เข้ามาร่วมโดยในลักษณะมีมากก็นำมามาก เราเผื่อแผ่ช่วยเหลือคนยากจน อันนี้ก็เป็นการลดช่องว่างของสังคมได้อย่างดี”

ผู้สัมภาษณ์ “กระผมขอกลับมาถามถึงทีมเวิร์คในการทำลูกเสือชาวบ้านนี่นะครับ นอกจากท่านแล้วมีคณะผู้ร่วมงานใครบ้าง”

พล.ต.ต.เจริญฤทธิ์ “การทำงานลูกเสือชาวบ้าน เราทำงานเป็นคณะ โดยที่เราอาศัยความร่วมมือจากบรรดาข้าราชการต่าง ๆ ทุกฝ่าย พ่อค้า คหบดี และประชาชน หมายความว่าที่จะขยายให้กว้างขวางอย่างนี้เป็นความร่วมมือร่วมใจ และการเสียดสละโดยเฉพาะที่เราเรียกกันว่า คณะวิทยากรที่ให้การอบรม เรามาจากบุคคลหลายประเภท บางคนเป็นข้าราชการบางคนเป็นครู เป็นเอกชน บางคนเป็นนักธุรกิจ นายธนาคาร บางคนเป็นพ่อค้า คหบดี ซึ่งเห็นว่ากิจการนี้เป็นประโยชน์ และก็ต้องการที่จะทำให้บ้านเมืองเราเกิดความสงบ”

ผู้สัมภาษณ์ “สรุปแล้วมีเป็นกลุ่มบุคคลซึ่งมากมายเหลือเกินไม่สามารถจะเอ่ยชื่อออกมาได้”

พล.ต.ต.เจริญฤทธิ์ “เป็นจำนวนหมื่น ๆ ครับ”

ผู้สัมภาษณ์ “กระผมทราบว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงห่วงใยความทุกข์สุขของลูกเสือชาวบ้าน ความห่วงใยในด้านต่าง ๆ ที่นี่ยากเรียนถามถึงความรู้สึกทางด้านส่วนตัวของท่าน ท่านพอจะกรุณาเล่าถึงเหตุการณ์อันแสดงถึงความห่วงใย”

พล.ต.ต.เจริญฤทธิ์ “พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงห่วงใยประชาชนคนไทยไม่ว่าจะมีเชื้อชาติใด หรือว่าคนมาพึ่งพระบรมโพธิสมภาร ท่านทรงถือว่าประชาชนเป็นลูกหลานของท่าน ท่านรัก ท่านสงสารและเป็นห่วงเป็นใยประชาชนคนไทยทุกคนเท่ากัน อันนี้ท่านอยากเห็นพี่น้องคนไทยที่เปรียบเหมือนลูกหลานของท่านมีที่กิน ที่อยู่อาศัย มีเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม มีอาชีพเป็นหลักฐาน มีที่ดินเป็นของตัวเอง เพื่อประกอบอาชีพ แล้วก็โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ท่านทรงห่วงใยมากที่สุดก็คือ เวลาที่มีภัยเกิดขึ้น ภัยนั้นไม่ว่าเป็นภัยธรรมชาติ หรือที่เกิดขึ้นจากบุคคลเช่น ไฟไหม้ น้ำท่วม พายุพัดบ้านเรือนพัง โรคระบาดไม่ว่าจะเกิดกับคนกับสัตว์ กับพืชไร่ หรือภัยที่เกิดจากข้าวยากหมากแพง ทรงห่วงใยมากที่สุด พอท่านทรงทราบว่าเกิดภัยขึ้น ท่านจะทรงให้ตำรวจตระเวนชายแดนไปทันที แล้วก็อยากให้เจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายไปก่อนก่อนที่คนอื่นจะไปช่วย ให้เข้าใจผิดเพราะฉะนั้นในพระราชประสงค์ในครั้งนี้ ท่านได้ทรง

พระราชทานข้าวของต่าง ๆ เช่น ยารักษาโรค ข้าวปลาอาหาร เครื่องอุปโภคบริโภคในการสร้างบ้านสร้างช่อง เช่น ลังกะลี ตะปู เครื่องมือต่าง ๆ นี้ไว้กับตำราจตุรเวท ขยายแดนทั่วทุกแห่งทุกหน”

ผู้สัมภาษณ์ “กระผมอยากจะกราบเรียนถามเกี่ยวกับความเป็นมาของผ้าพันคอพระราชทาน อยากจะให้ท่านเล่าสรุปสักหน่อยครับ”

พล.ต.ต.เจริญฤทธิ์ “ผ้าผูกคอพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงพระราชทานแก่พี่น้องลูกเสือชาวบ้านทุกคนที่ผ่านหลักสูตรการอบรมลูกเสือชาวบ้านกับวิทยากรที่เป็นผู้ให้การอบรม จึงจะมีสิทธิได้รับผ้าผูกคอพระราชทาน”

ผู้สัมภาษณ์ “ท่านครับ เวลามีโอกาสได้เข้าเฝ้าเป็นการส่วนพระองค์ พระองค์ทรงตรัสถึงเรื่องอะไร ท่านพอจะยกตัวอย่างได้ไหมครับ”

พล.ต.ต.เจริญฤทธิ์ “ทุกอย่างที่พระองค์ทรงรับสั่งก็เกี่ยวกับความเป็นห่วงเป็นใยประชาชนเท่านั้น คือท่านรับสั่งกับเราในที่พวกผมที่ไปเฝ้า”

ผู้สัมภาษณ์ “กระผมขอทราบความประทับใจของท่านที่มีต่อองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวตลอดเวลาที่

ปฏิบัติราชการมา ๒๐ กว่าปี ว่ามีครั้งไหนบ้างครับ เหตุการณ์เกิดขึ้นที่ไหน”

พล.ต.ต.เจริญฤทธิ์ “คือพระองค์ท่านประจวบเหมาะ ขณะที่เสด็จแปรพระราชฐานประทับที่พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์เมื่อปี ๒๕๑๘ แพทย์หลวงก็วิตก พวกเราก็วิตก แต่พระองค์ท่านก็ไม่ทรงคำนึงถึงความเจ็บป่วยพระวรกายของพระองค์ ซึ่งเป็นคนธรรมดาที่อยู่ในชั้นโคม่าแต่พระสติท่านยังดีอยู่ตลอดเวลา แทนที่จะทรงห่วงพระองค์ท่านเอง กลับเป็นห่วงประชาชน เพราะท่านทรงเปิดวิญญูรับฟังเหตุการณ์ต่าง ๆ มีการปะทะ เกิดการอดอยาก เกิดการไฟไหม้ พระองค์ทรงสั่งการขณะที่ทรงพระประจวบเหมาะ พระองค์ท่านไม่ทรงนึกถึงความเจ็บป่วยของพระองค์ท่านเลย สั่งการตลอดเวลาให้หน่วยต่าง ๆ เจ้าหน้าที่ราชการไปช่วย ซึ่งในขณะที่ยังจิตใจของประชาชนทุกคนที่ทราบข่าวทรงพระประชวร ใจก็มุ่งอยู่ที่พระองค์ท่านเป็นจุดเดียว บางแห่งบางสถานที่ที่คนไม่ใช่ผู้นับถือศาสนาพุทธก็สวดอ้อนวอนขอให้พระองค์ท่านทรงหายจากการประชวรรวดเร็ว นี่เป็นความประทับใจอย่างที่สุดเท่าที่ผมอยู่ในใกล้ชิดพระองค์ท่านมา”

ผู้สัมภาษณ์ “คือทรงรักประชาชนจนลืมพระองค์เอง”

พล.ต.ต.เจริญฤทธิ์ “ครับ ท่านทรงมีพระเมตตาตามาก นอกจากนี้ยังทรงแนะนำอะไรต่าง ๆ”

ผู้สัมภาษณ์ “แนะนำอะไรบ้างครับ”

พล.ต.ต.เจริญฤทธิ์ “อันนี้บอกไม่ได้ คือใครที่ดี พระองค์ท่านก็ทรงส่งสารช่วยเหลือ”

ผู้สัมภาษณ์ “กระผมขอกราบเรียนถามถึงบรรดาผู้ที่เข้ารับการอบรมลูกเสือชาวบ้านทราบว่ามาจากทุกวงการ ระดับมหาเศรษฐีจนถึงกรรมกร บุคคลที่รู้จักในวงสังคม ท่านจะพอกรุณาเอ่ยนามได้ไหม ไม่ว่าจะเป็นผู้ดีหรือชนชั้นกรรมกรก็ตามครับ”

พล.ต.ต.เจริญฤทธิ์ “ก็มีหม่อมเจ้าจักรพันธ์เพ็ญศิริ จักรพันธ์ องคมนตรี, หม่อมกอบแก้ว อากาศกร, ท่านผู้หญิงพั้ว อนุรักษรัชมณฑลเชียร, คุณหญิงประภาพรรณ วิจิตรวาทการ, อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์, อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข, ปลัดกระทรวงคมนาคม, อธิบดีผู้พิพากษา, ผู้จัดการธนาคาร ฯลฯ นอกจากนั้นก็ยังมีชาวไร่ชาวนา ชาวสวน กำนัน สามล้อทุกประเภท ทุกอาชีพ จนถึงเด็กวัยรุ่นอายุ ๑๕ ปี เราให้ทุกฝ่ายเราต้องการลดช่องว่างให้กับสติปัญญา ความรู้ ฐานะ

อาชีพ เชื้อชาติ ศาสนาและคนที่ต่างความคิดกัน เราสามารถทำให้คนที่มีความแตกต่างกันมาหันหน้าเข้าจุดเดียวกันได้”

ผู้สัมภาษณ์

“กระผมมีคำถามหนึ่ง อยากจะเรียนถามท่าน คือทราบว่ามีเมื่อเร็ว ๆ นี้มีการรวมตัวลูกเสือชาวบ้านที่เขาเดินที่แสดงความจงรักภักดี อยากจะให้ท่านเล่าถึงเหตุการณ์ที่แสดงว่าลูกเสือชาวบ้านนี้จงรักภักดีต่อในหลวงของเรา เหตุการณ์วันนั้นเป็นอย่างไรครับ”

พล.ต.ต.เจริญฤทธิ์ “เหตุการณ์ในวันนั้น ก็มีผู้หวังดีส่งข่าวมาตลอดว่า จะมีบุคคลซึ่งจะทำให้เกิดระเคืองระคายเบื้องพระยุคลบาทในวันนั้น พวกลูกเสือชาวบ้านก็มีความรู้สึกตื่นตัวว่าจะทำอะไรดี ถ้ามีเหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้นก็มีการช่วยยุปลุกระดม หลายฝ่ายที่จะทำให้เกิดการดีกัน ฆ่ากันให้ได้ในระหว่างคนไทย เราก็มีความเห็นว่า ถ้าเราไม่ได้มีการนัดหมายพูดจาให้ลูกเสือชาวบ้านรู้เสียว่าอะไรเป็นอะไร มิฉะนั้นจะเกิดการวุ่นวายสับสน เราก็เห็นว่าลูกเสือชาวบ้านแสดงความจงรักภักดีเพื่อป้องกัน และเพื่อป้องกันคนอื่นไม่ให้วุ่นวายกับลูกเสือชาวบ้านด้วย เราก็ให้ลูกเสือชาวบ้านรวมตัวกัน และรอคำสั่งที่มาในสวนสัตว์เขาดิน ส่วนใหญ่ไม่ใช่ลูกเสือในกรุงเทพฯ พวกต่างจังหวัดก็ขึ้นรถไฟลงเรือมาเมื่อทราบข่าวว่าใน

กรุงเทพฯ จะมีคนมาทำให้เกิดการระคายเคืองก็มาเกือบสองหมื่นคน และเมื่อมาลูกเสือชาวบ้านจึงมาต้อนรับในฐานะเจ้าถิ่น ส่วนลูกเสือเกือบสองหมื่นก็เข้าประจำตามที่ฝึกอบรม และส่งตัวแทนมาต้อนรับชาวต่างจังหวัด โดยที่ไม่ได้นัดหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวต่างจังหวัดที่มากันเกือบสองหมื่นคนนั้น เราไม่ได้นัดเลย และเราห้ามปรามไม่ให้เข้ามา ที่ผมห้ามปรามด้วยตัวเองประมาณสิบจังหวัดบอกให้กลับไปเสียไม่มีอะไรหรอก”

ผู้สัมภาษณ์ “เพลงทั้งหมดเกี่ยวกับลูกเสือชาวบ้านตามความรู้สึกของท่านเสธ. ประทับใจเพลงใดมากที่สุดครับ”

พล.ต.ต.เจริญฤทธิ์ “เพลงลืมเสียเถิด ที่ผมชอบเพลงนี้มากเพราะว่าเวลาที่คนไทยกำลังแตกแยกวิวาทกัน เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นและกำลังเกิดอยู่ก็อยากให้ทุกคนลืม เพราะดีกัน คนที่เจ็บที่สุดไม่ใช่เรา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชินีนาถ เหมือนกับพ่อแม่เรา เวลาลูกทะเลาะกัน ดีกัน เราเจ็บ เจ็บอย่างบอกไม่ถูก ไม่รู้จะเอาความเจ็บอะไรมาเปรียบเทียบได้ และที่ท่านเจ็บมากก็เพราะลูก การที่ลูกหลานทะเลาะกัน คนอื่นก็จะแทรกแซง เขาจะถือโอกาส”

ผู้สัมภาษณ์ “วิธีการที่จะขยายลูกเสือชาวบ้านมีโครงการอย่างไร”

พล.ต.ต.เจริญฤทธิ์ “เราใช้วิธีฝึกคนจนช้านานแล้วมาโฆษณาเดิมทีเดียวเราใช้การโฆษณาส่งชุดวิทยากรไปพูดไปชี้แจงอะไรต่าง ๆ เพื่อให้เขาสนใจแต่ว่าเวลานี้ไม่ต้องทำอะไรแล้ว พอรู้ว่าจะเปิดที่ไหน เรากำหนดไว้ อย่างต่ำ ๒๐๐ คน เวลานี้ไม่ได้แล้วครับ ต้องเป็นพัน ต้องขอรับรองบ้างที่ขอรับรองแล้วก็ไม่ยอม เพราะขอเสียผ้ามาแล้ว ใช้วิธีคือ อยากจะเข้าโครงการของพระองค์ ที่นี้ในกรุงเทพฯ กับจังหวัดอื่นไม่ค่อยเหมือนกัน ในกรุงเทพฯ มีคนสนับสนุนมาก ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแทบจะไม่ต้องออกค่าใช้จ่ายเลย แต่ในต่างจังหวัดทุกคนเอามา ใครคนไหนมีมากก็เอามาก คนไหนมีน้อยก็เอามาเท่าที่จะเอามาได้ อย่างคนที่มีภาระกิจมาไม่ได้ก็ขาดรายได้ ก็มีลูกเสือรุ่นพี่สำเร็จไปแล้วบ้างอุปการะ เช่นคนขับสามล้อต้องมีรายได้วันหนึ่งไม่ต่ำกว่าสี่สิบบาท ก็มีลูกเสือรุ่นพี่ออกไปให้เลยเอาไปให้ครอบครัวเอาตัวคนขับสามล้อมาสี่สิบบาทนี้ไม่ใช่วันเดียว หมายถึงห้าวันเลย คนละสองร้อยบาทให้ไว้ตามครอบครัว เพื่อใช้จ่ายในขณะที่สามเฝ้ารับการอบรม บางคนได้รับสิบคน บางคนรับได้ห้าคน บางคนรับได้คนเดียว อันนี้ก็แล้วแต่”

ผู้สัมภาษณ์ “ท่านคิดว่าในฐานะที่เราเป็นประชาชนไทย เราจะเห็นลูกเสือชาวบ้านหรือไม่ก็ตามนะครับ วิธีที่เราจะแสดงออกถึงการจงรักภักดี ท่านคิดว่าพอจะแสดงออกในด้านไหนบ้างครับ”

พล.ต.ต.เจริญฤทธิ์ “ดีที่สุดก็คือทำตามหน้าที่ให้ดีที่สุด เพราะว่า
 คัดรู้นั้นเขาต้องการให้ละทิ้งหน้าที่ ละทิ้งอาชีพ เมื่อ
 ละทิ้งหน้าที่แล้วก็เริ่มปลุกกระตม ยุแห่ให้แตกแยก
 ถ้าเรารักกัน เรารักในหลวง ก็ต้องทำหน้าที่ให้ดี
 ที่สุดแล้วอะไรที่มันเป็นสิ่งเลวไม่ตี เช่น การทุจริต
 คอร์รัปชัน เพราะกิจการลูกเสือชาวบ้านสอนให้
 ประชาชนรู้จักกำหนดชีวิตตัวเอง ประการสำคัญที่สุด
 กิจการลูกเสือที่เราเผยแพร่ไปยังประชาชน เท่ากับ
 เผยแพร่ลัทธิประชาธิปไตย ได้ศึกษา ได้เข้ามาสัมผัส
 ด้วยตนเอง ไม่ต้องมีใครมาบรรยาย เพราะกิจการ
 ลูกเสือนี้จะมีได้เฉพาะประเทศที่มีประชาธิปไตยเท่านั้น
 เพราะกิจการลูกเสือนี้ทุกประเทศมาจากรากฐาน
 ประชาธิปไตย และนอกจากนั้นแล้ว ในการฝึกอบรม
 แต่ละวันสอนให้พลเมืองในประชาธิปไตยรู้หน้าที่
 ในฐานะที่ตนเป็นประชาชนในระบบประชาธิปไตย
 เพราะกิจการลูกเสือชาวบ้านเป็นการสู้ด้วยตัวเอง ไม่
 ยอมให้บุคคลหนึ่งหรือกลุ่ม หรือพรรคหนึ่งพรรค
 เดียวมาบังคับ”

ผู้สัมภาษณ์ “ผมขอขอบพระคุณท่านเสธ. ที่ได้กรุณาให้กระผม
 ได้สัมภาษณ์ในครั้งนี้ สวัสดิ์ครับ”

พล.ต.ต.เจริญฤทธิ์ “สวัสดิ์ครับ”

**พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
 ในรัชชะคติของราชเลขาธิการ**

**สัมภาษณ์
 ม.ล.ทวีสันต์ ลดาวัลย์
 ราชเลขาธิการ**